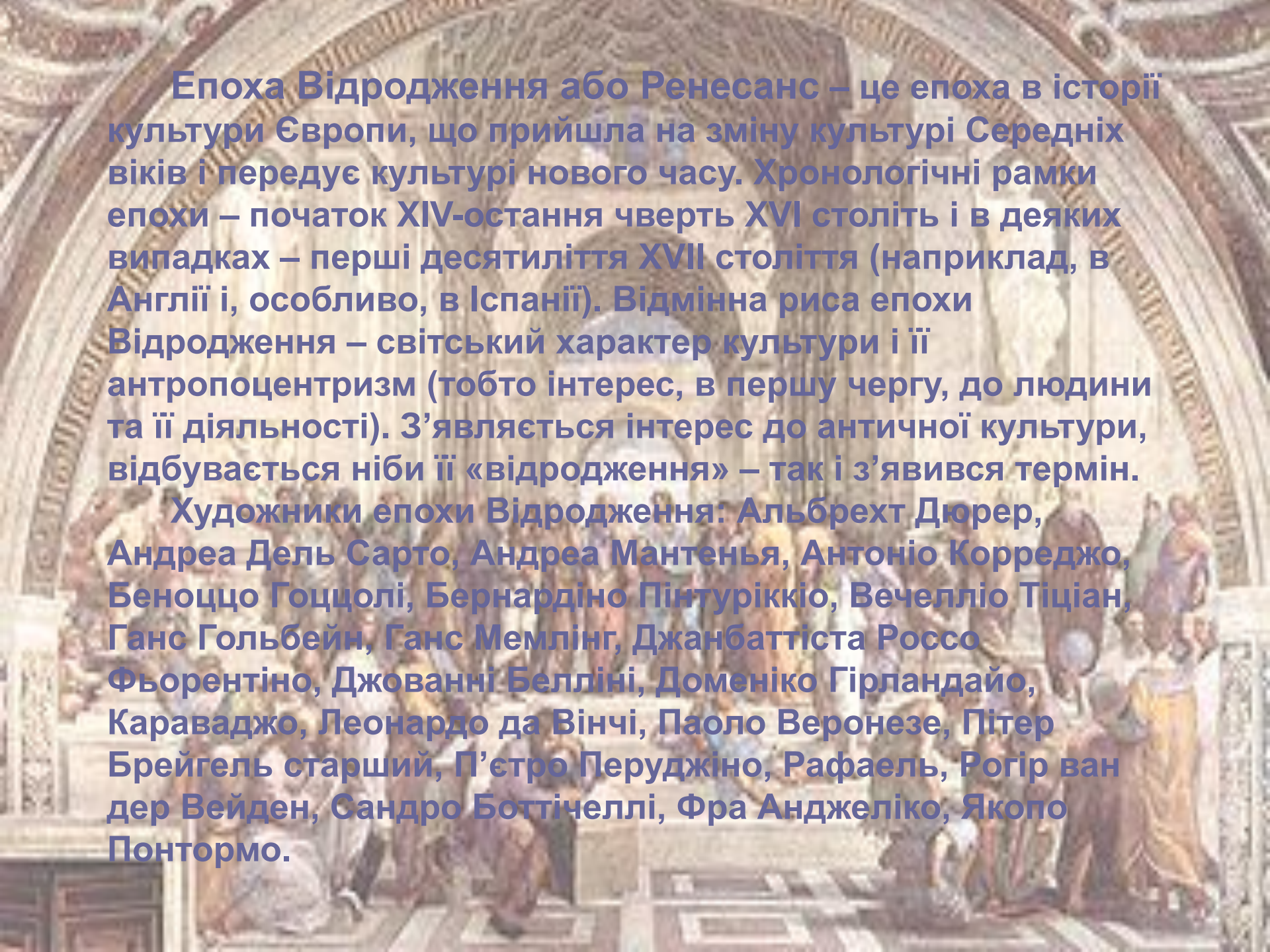

Епоха Відродження. Рафаель Санті

Підготувала ліцеїстка
групи ПМ-2

Богуславська Олена

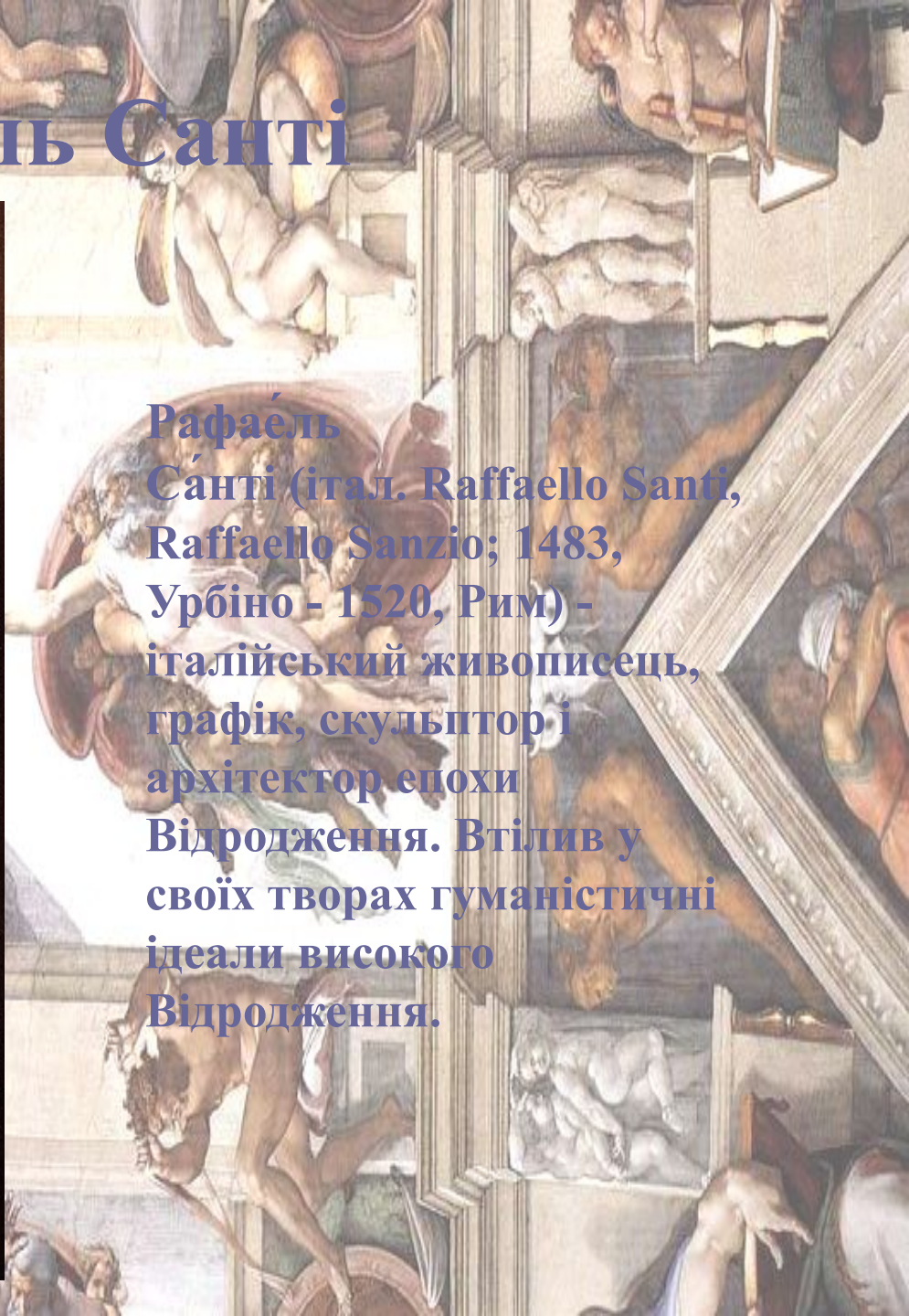
Епоха Відродження або Ренесанс – це епоха в історії культури Європи, що прийшла на зміну культурі Середніх віків і передувє культурі нового часу. Хронологічні рамки епохи – початок XIV-остання чверть XVI століть і в деяких випадках – перші десятиліття XVII століття (наприклад, в Англії і, особливо, в Іспанії). Відмінна риса епохи Відродження – світський характер культури і її антропоцентризм (тобто інтерес, в першу чергу, до людини та її діяльності). З'являється інтерес до античної культури, відбувається ніби її «відродження» – так і з'явився термін.

Художники епохи Відродження: Альбрехт Дюрер, Андреа Дель Сарто, Андреа Мантенья, Антоніо Корреджо, Беноццо Гоццолі, Бернардіно Пінтуріккіо, Вечелліо Тіціан, Ганс Гольбейн, Ганс Мемлінг, Джанбаттіста Россо Фьорентіно, Джованні Белліні, Доменіко Гірландайо, Караваджо, Леонардо да Вінчі, Паоло Веронезе, Пітер Брейгель старший, П'єтро Перуджіно, Рафаель, Рогір ван дер Вейден, Сандро Боттічеллі, Фра Анджеліко, Якопо Понтормо.

Рафаель Санти

Рафаель
Санти (італ. Raffaello Santi,
Raffaello Sanzio; 1483,
Урбіно - 1520, Рим) -
італійський живописець,
графік, скульптор і
архітектор епохи
Відродження. Втілює у
своїх творах гуманістичні
ідеали високого
Відродження.

Рафаель народився у містечку Урбіно в області Марке, був сином Джованні Санті - придворного художника урбінського герцога. Дитиною вчився у місцевого маляра Тімотео Віті. У 1500 році Рафаель поїхав до Перуджі, пішов вчитися до майстерні П'єтро Перуджино - головного митця умбрійської живописної школи. Вплив Перуджино відчутний у ранніх творах Рафаеля. В 1504 році художник приїхав до Флоренції - центра тогочасного Відродження у мистецтві (з містом пов'язана творчість да Вінчі, Мікеланджело, Філіппо Брунеллескі та інших).

Твори Рафаеля зображають переважно Мадонн, яких художник малював поетично і водночас просто за своєю композицією. Ні до ні після Рафаеля жоден художник не спромігся створити стільки довершених і при цьому різноманітних картин із зображенням Мадонни з немовлям.

Діва Марія на його картинах то зовсім юна і ніжна, то зображена у вигляді простої напрацьованої та стомленої селянки. Мадонна чи надійно тримає немовля Ісуса у руках чи бавиться з ним на тлі різноманітних пейзажів.

У 1508 році Рафаель приймає запрошення свого земляка Донато Браманте та Папи Юлія II і приїжджає до Риму, щоб розписувати папський палац у Ватикані.

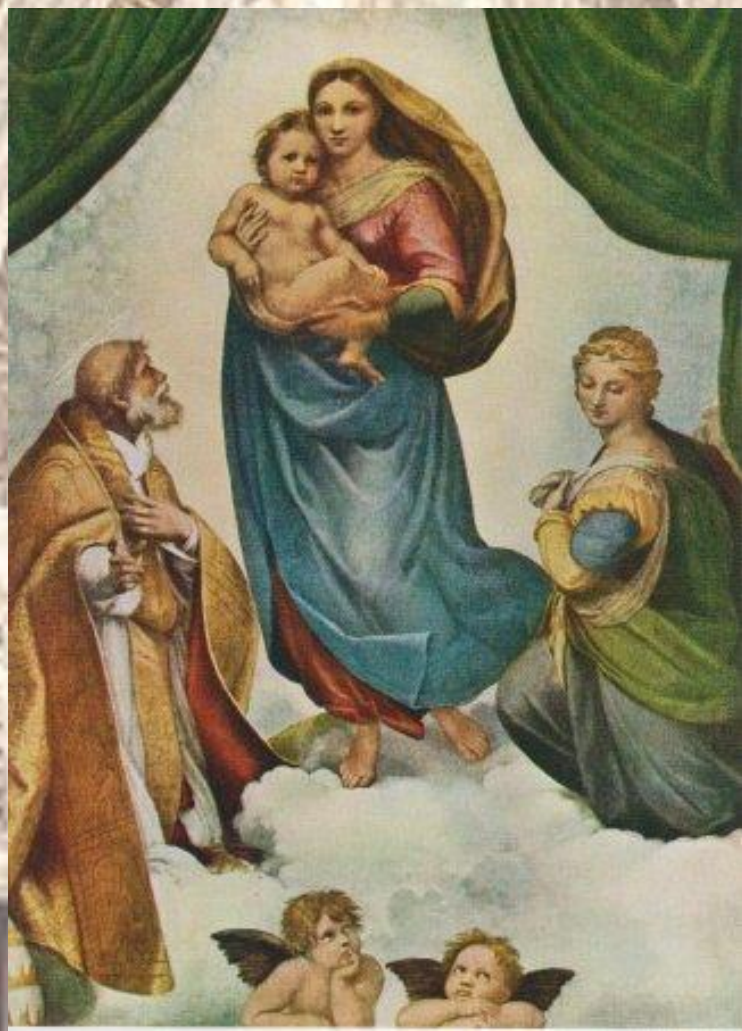

У Ватикані маляр залишив по собі славетні «станси» («станса» - розмальована зала у палаці). У розписах цих кімнат Рафаель продемонстрував талант видатного майстра композиції. Він розмалював 4 зали: станца дель Інчендіо, за нею розташовані станса делла Сеньятура (перекладається як «Кімната підписів» - тут Папа підписував важливі папери), станса д'Еліодоро і станца Константіна.

У 1514 році, після смерті
Браманте, Папа Лев X
призначив Рафаеля
головним архітектором
будівництва собору св.
Петра.

Також десь у період роботи над стансами Рафаель намалював славетну картину «Сікстинська мадонна». Вона довгий час перебувала у церкві св. Сікста у П'яченці, де була вівтарним образом.

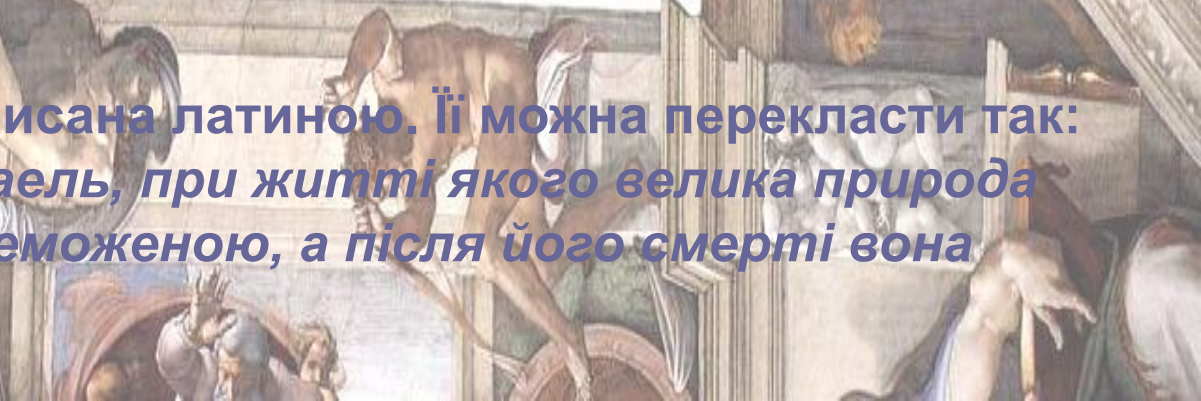

Однією з останніх робіт художника став «Спас» («Преображення») - велика вівтарна композиція.

Рафаель прожив коротке життя, але залишив величезну кількість шедеврів. Він помер 6 квітня 1520 року у Римі (несподівано захворів і кілька останніх тижнів життя промучився від гарячки) та похований у римському Пантеоні. Могилу Рафаеля прикрашає статуя мадонни, виготовлена із мармуру, яку виконав учень митця - скульптор Лоренцо Лоренцетто.

Епітафія на надгробку написана латиною. Її можна перекласти так:
«Тут покоїться той Рафаель, при житті якого велика природа боялась залишитись переможеною, а після його смерті вона боялась вмерти».

Дякую за увагу.